

rigeste Mand vil faa 9,000 Kr. mere i Indkomstskat. (*En Stemme:* Hvem er det?) Jeg ved det ikke.

Angaaende Enkelthederne i denne Lov skal jeg ikke udtale mig videre, for det er jo ikke nødvendigt paa denne Tid, men jeg vil kun gerne sige, at jeg finder, at ved den Maade, hvorpaa den ærede Regering lægger sit Tillæg, bliver Lovens samlede Progression i Fremtiden noget springende. Vi faa f. Eks. saadant noget, som at fra 40,000 Kr. til 50,000 Kr. bliver Skatten 3,4 pCt. og fra 50,000—100,000 Kr. 3,7 pCt. Med andre Ord, det er 3 pro mille, der er imellem, eftersom man har 49,000 eller 51,000 Kr. Det samme Spring se vi begynde omkring de 3,000 Kr., saa at en Mand, der har 2,950 Kr., kommer til at betale 30 Kr., og en Mand, der har 3,000 Kr., efter at Fradragene ere gaaede fra, kommer til at betale henved 40 Kr. Med andre Ord, disse 50 Kr. blive betalte med 20 pCt. Straffeskate. Men det er den Slags Ting, som formentlig vil kunne rettes, og jeg antager, Ministeren vil være villig til at gøre Springene mere jævne. Jeg vil yderligere sige, at naar Stigningen skal gaa til 4 pCt., synes jeg, at den skal gaa noget langsommere, saaledes at 4 pCt. indtræde ved et noget højere Tal end 100,000. Jeg har nu berørt den Fejl, der findes i denne Lov ved Overgangssatserne, hvor Overgangene ere 3 eller 4 pro mille. Det kunde maaske have været ønskeligt, men jeg antager ikke, at det højtærede Flertal ønsker Sagen henvist til særligt Udvalg — at faa rettet hele Indkomst- og Formueskatteforslagets § 1 og gennemføre Rateskatten dér. Den højtærede Indenrigsminister har jo gennemført Rateskatten i Forslaget om Københavns Kommuneskat, og jeg tror, at den Skat er saa retfærdig, at man burde gaa den Vej ogsaa med Hensyn til Statsskatten.

Jeg gentager til Slutning, at det er en Skat paa de velstillede, som jeg haaber, disse i Betragtning af Formaalet ville bære med godt Tykke. Jeg vil gerne have Lov til at fremdrage en Forskel, der er mellem Danmark og Tysklands Skattebyrder. I Tyskland have de haft uendelig store Byrder. Hvorledes ere disse Byrder blevne lagte? De ere gennemgaaende blevne lagte gennem de indirekte Skatter. Det er ganske vist ikke saa slemt i Tyskland, som vi forestille os her, og der bliver i denne Tid fra engelsk Side foretaget en Opgørelse deraf, hvorved det vil vise sig, at Byrderne i Tyskland paa den ubemidlede Klasse i Virkeligheden ikke ere saa

slemme som i England, fordi den engelske ubemidlede Klasse alligevel er saa velstillet, at den bruger en Mængde toldpligtige Varer. Men her i Danmark ville vi faa det Særsyn i Modsætning til Tyskland, at det ikke blot er gennem indirekte Skatter, men gennem direkte, progressive Skatter, at Militæruddgifterne tages. Jeg skal anbefale Forslaget til velvillig Overvejelse; jeg tror, at Tinget i Udvalg bør tage Enkeltheder under Overvejelse, medens jeg samtidig erklærer, at jeg meget gerne vil være med til at arbejde paa, at dette Lovforslag kan blive til Lov, under Forudsætning af, at det Formaal, hvortil Pengene skulle anvendes, ogsaa bliver opfyldt, men ogsaa kun under den Forudsætning.

Borgbjerg: Hellere end at søge at brillere med en Overlegenhed, som stammer fra Studenteforeningen og burde blive der nede, skulde det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) høre efter, hvad jeg siger. Jeg talte ikke et Ord om, at denne Skat vilde blive overvæltet paa Arbejderne, men jeg sagde, at Arbejderklassen ikke kunde stille sig lige-gyldigt overfor denne Skat, selv om den ikke direkte ramte den. Thi det er givet, at naar en Lov om Skatteforøgelse til Formaal, som efter vor Mening ere unyttige, ja skadelige, vedtages, saa vil Arbejderklassen faa vanskeligere Vilkaar under de kommende Lønforhandlinger med Arbejdsgiverne, idet disse ville henvise til, at nu har man atter fra Statens Side paalagt dem en stor Byrde, det er ganske givet. Arbejderklassen er selvfølgelig interesseret i, at Skatterne ere saa retfærdige som muligt, men ogsaa i, at de ere saa lave som muligt, ogsaa for de højere Indtægter — — — (*En Stemme:* Særlig!). Nej, aldeles ikke særlig, men at Skatterne ere saa lave som muligt, fordi Arbejderklassen i første Linie er interesseret i, at vort Erhvervsliv gaar saa stærkt og smukt fremad som muligt.

Nej, det var aldeles ikke nogen liberal, fransk Nationaløkonomi, jeg gjorde mig til Talsmand for. Jeg kan ogsaa i mit Syn paa dette Lovforslag stille mig socialistisk-nationaløkonomisk. Sagen er den, at ogsaa Overklassens Indtægt i sidste Linie stammer fra Arbejderne, at Overklassens Indtægter i Virkeligheden ere ikke-udbetalt Arbejds løn. Ogsaa set fra det Synspunkt er Arbejderklassen interesseret i, at Staten ikke tager Penge fra den, som Staten efter dens Mening ikke har Brug for, og om hvilke den mener, at de ville